

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

320.

Pietiekami daudz zināms par Labuma Brālības un Ļaunuma Brālības eksistēšanu. Ir arī zināms, ka Ļaunuma Brālība cenšas imitēt Labuma Brālības darbības veidus un metodes. Nezinātāji jautās – vai gan cilvēkam iespējams atšķirt viena vai otra Brāļa tuvošanos? Ja to izskats un vārdi būs vienādi, tad nebūs grūti kļūdīties un pieņemt padomus, kas vedīs pie ļaunuma. Tā spriedīs cilvēks, kas nezina, ka pazīšanas spēja mīt sirdī. Psihiskās enerģijas klātbūtne palīdzēs nemaldīgi izzināt parādību iekšējo būtību. Nav vajadzīgi nekādi komplicēti līdzekļi, ja cilvēks pats sevī nes zināšanas dzirksti.

Psihiskās enerģijas pētnieki var apstiprināt, ka enerģijas liecinājumi ir nemaldīgi. Tie gan var būt relatīvi zemes termiņu ziņā, bet kādības ziņā, tie būs nekļūdīgi. Un tieši kādība ir nepieciešama būtības iepazīšanai. Vissākotnīgā enerģija nevar parādīt negatīvo pozitīvā veidā. Šāds tīri zinātnisks pierādījums aizsargās cilvēkus pret ļaunā tuvošanos. Šādu atskārsmi pamatoti dēvē par Gaismas ieroci.

321.

Melnās ložas graut vajag ļoti uzmanīgi. Lieta tā, ka tās nepastāv kā oāzes, bet ieviešas pat, kā varētu likties, viskrietnākajās aprindās. Tāpēc ļaunumu tik grūti iznīdēt. Bet cilvēki, kas iedomājas esam Gaismas pusē, pietiekoši nepalīdz, jo trūkst uzticības, un tā nav arī bijusi attīstīta. Var uzrādīt tiešus nodevības gadījumus, kad cilvēki tos ieskatījuši par uzticību; tik ļoti juceklīgi ir jēdzieni.

322.

Vajag vērot ne vien Mūsu, bet arī Melno Brālību. Tumšos spēkus noniecināt ir kļūda. Ļoti bieži tādā noniecinājumā slēpjas viņu uzvara. Cilvēki ļoti bieži saka – “nav vērts par viņiem pat domāt.” Bet domāt vajag par visu esošo. Ja cilvēki, ne bez iemesla, aizsargājas no zagļiem un slepkavām, tad vēl jo vairāk jāaizsargājas no gara slepkavām. Lai sekmīgāk varētu pretoties, jānovērtē viņu spēks. U. Drošsirdīgi ieradās pie tumšajiem, viņa redzēja to dažādās pakāpes un drosmīgi uzrunāja viņus. Patiešām, ir tāda drosmes pakāpe, kad tumsas spēks apklust. Tumšos, patiešām, nav iespējams pārliecināt, bet viņus var paralizēt un stipri vājināt, tāpēc ir tik svarīgi pret tumsu izturēties aktīvi. No nedzīviem putekļiem – tikai putekļi arī rodas; bet kad mājā atrod skorpionu, to nekavējoties izmet.

U. redzēja saskaņotu tumšo sanāksmi, un daudzas sanāksmes varētu pamācīties tādu saskaņotību. U., kā Mūsu sūtne, pareizi runāja, šai apgalvojumā ir varens spēks. Nevajag aizturēt spēku, kad gars zina, kur ierocis. Tumšie sevišķi pastiprināti apspriežas, ja redz, ka notikumi nenoris par labu viņu Pavēlniekam. Gaišie Spēki neatļauj viņiem jūs iznīcināt. Liktos, ka nav grūti iznīcināt mierīgus ļaudis, bet pāri visām tumšo bagātībām pastāv gara spēks.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

323.

Varat iztēloties, cik bieži Mēs ņemam dalību cilvēku sadursmēs. Ja cilvēku ieročiem Mēs esam neievainojami, tad izplatījumā var būt tumsas hierofantu izraisītie postījumi. Šādas neredzamas kaujas nav pasaka. Viena lieta ir sūtīt Staru no Troņa, bet pilnīgi cita – lidojums izplatījumā uz divcīņu. Cilvēki neticēs šādām divcīņām.

Ļaunuma hierofanti spēj parādīties šķietami tik patīkamā mirdzumā. Tāpat var atgādināt, ka tumšās būtnes pastāvīgi cenšas pieskarties stariem, ko Mēs sūtām, lai tos pārtvertu līdzīgi telegrāfa sakariem. Tā var minēt daudzus tumsas mēģinājumus.

Nevajag arī aizmirst izstarojumu spīdumu, kuru tie prot ap sevi radīt. Iesācējam šādas mirgas fakts var būt maldinošs, bet kad pazīst enerģijas mirdzumu, tad šaubu nevar būt, vēl jo vairāk tādēļ, ka daudzi nespēj sasniegt mirdzuma spēku. Bez tam viņu izstarojumi nevar dot tādu vibrāciju, kas spētu satricināt cilvēka ķermeni.

Mēs jau esam nosaukuši vairākas vietas, kur pulcējas tumšie. No jauna tās neuzskaitīsim, jo tas maz kādam palīdzēs. Ja nosauksim Baltimoru vai Ņujorku, tad tā nebūs pilnīga adrese. Pat ielas nosaukums vai mājas apraksts nepalīdzēs meklēt tumšo perēkli. Var noskārst, ka pulcēšanās māja pēc izskata ir visai ikdienišķa. Ne Sātana attēls, bet baznīcas priekšmeti būs pārpilnībā. Tikai ar sirdi zinošais sajūtīs, kur viltīgās būtnes. Neaizmirsīsim viņu izmanību un niknumu, jo daudzi labākie darbinieki tiem nestāv līdzī nīkuma īpašībās. Tā tumšie pārcieš sāpes un pat pārrauj dzīvību, lai tikai varētu piedalīties ārdīšanā.

Vajadzīgs daudz Mūsu spēku tumšo triku pretdarbībai. Pie Mums uzskata par sevišķu uzvaru, kad ļaunuma hierofantam nākas atkāpties.

325.

Kad uzskaitīju jums pilsētas, kurās it īpaši uzplaucis melnās maģijas rituāls, tad negribēju sacīt, ka citās vietās tās nebūtu. Gluži otrādi, pastāv daudz melno ložu, bet dažas nododas ļaunumam kā tādām, bez īpašiem rituāliem. Bet pēdējā laikā redz atdzimstam vissenākos kalpošanas paņēmienus tumsai. Starp tiem daudz ļoti kaitīgu, kuru ritmi var būt ārodoši. Melnās ložas parasti neapjēdz, kādu kosmisku postu tās nodara. Savā tumsonībā viņi domā, ka izraisa ļaunumu tikai vēlamā virzienā, bet patiesībā viņi skar veselus atmosfēras slāņus. It īpaši tad, kad tuvojas ugunīgais laikmets un daudzi līdzsvara traucējumi jau kļuvuši acīmredzami, tumšo izaicinājumu ļaunums it sevišķi briesmīgs. Nejēgas arī šeit darbojas atklāti ārdīdami.

326.

Patiesi, nevar nešausmināties, kad zemes sairums sasniedz nebijušus apmērus. Tādus Kali Jugas beigu procesus nevar atcelt ar pavēli. Tie jāizdzīvo, un gruziem, kurus sacēluši viņu viesuļi, jāiet pārstrādē. Nav viegli, tik daudz gruzu padarīt par nekaitīgiem. Lai gaudi atdalās no pelavām! Mēs apgalvojam, ka ir lielas rūpes par katru gaudu. Nederīgo elementu parādīšanās Kali Jugas beigās mēdz būt ļoti liela. Visskarbākais Armagedons ir attīrīšanās no gruziem. Bet Zemes Saimnieks domā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

citādi, viņš grūzus tura dārgus un cer tos pavairot. Mēdz būt mājsaimnieki, kuri nemīl tīrīt savu māju un šādi uzkrājumi bieži beidzas ar ugunsgrēku.

Sātans

327.

Attiecībā uz valdošo uzskatu par Lucifera piedalīšanos cilvēces attīstīšanā uz mūsu planētas, man jāsaka, ka šāds uzskats tainīgs, jo vai gan Lucifers nebija starp Elohiminu? Jūs zināt, kas bija šie Elohimi, tāpat arī zināt par Viņu prototipiem augstākajās sfērās. Jo Svētajos Rakstos Erceņģelis M. nosaukts par Dievam līdzīgo un Visskaistāko, tad ir arī citi mazāk augstas pakāpes Gaismas Nesēji. Tādēļ Luciferam, kā vienam no Elohimiem un pie tam vēl pēc Kosmiskajām tiesībām vai enerģiju radniecības kā Zemes Saimniekam, neapšaubāmi vajadzēja piedalīties Zemes cilvēces attīstīšanā un tās saprāta atmodināšanā. Lucifera krišana arī ir tanī apstākļi, ka Viņš gribēja aprobežot šo attīstību, piesaistot cilvēku vienīgi Zemei, savai daļai. Un mēs jau varam spriest, cik tas viņam izdevies. Šīs vēlmes pamatā, protams, bija greisirdība jeb skaudība pret Brāļiem, kuru garīgais līmenis bija augstāks, - kā augšā, tā apakšā. Katra Lucifera gremdēšanās matērijā jeb katra iemiesošanās aizvien vairāk novirzīja viņa kādreiz tik augsto apziņu. Pašā Atlantīdas sākumā, jau III rases beigās atklājās viņa noziedzīgais nodoms. Tādēļ arī Sļepenajā Doktorinā ezotēriski tiek minēti septiņi Kumari, bet ezotēriski Viņi ir astoņi. Astotais tad arī ir izstumtais vai kritušais Eņģelis.

328.

Gara vientulība radīs priekšstatu par tālākajām formām. Tumsības Gars gudroja: "kā vēl ciešāk piesaistīt cilvēci pie zemes? Lai saglabājas ieradumi un parašas, jo nekas cits tā nepiesaista cilvēci pie parastajiem veidiem, bet šis līdzeklis ir noderīgs tikai pūļa cilvēkiem. Daudz bīstamāka jau ir gara vientulība, tajā apskaidrojas apziņa un rodas jaunas konstrukcijas. Jāierobežo vientulības stundas. Cilvēkiem nav jāpaliek vieniem. Apgādāšu tos ar atspulgu un lai tie pierod pie savas sejas." Tumsības kalpi atnesa cilvēkiem spoguli.

329.

Daudz spēku sakoncentrēts, lai stātos pretī ugunīgajam uzbrukumam. Sātans ļoti vēlas iznīcināt Zemi, lai sakoncentrētos Smalkajā Pasaulē, kura nav iznīcināma līdzīgi Zemei. Tā Zemes saimnieks tagad nodevīgi nodod Zemi. Nelāgs saimnieks, bet tādu dabu viņš sevī attīstījis. Mums viņš sagādājis divkāršu darbu, lai apvaldītu vēl arī haosa ugunis. Ur. redzējusi daudzus Mūsu aparātus, bet visam pāri stāv psihiskā enerģija, tāpēc Mēs to arī tā taupām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

330.

Jaunajiem planētas ķīmismiem milzīga nozīme. Var pieļaut, ka Saturna ķīmisms pievelk sev zināma veida būtnes. Kas zina, vai netiek gatavots sods tiem, kas kalpo Sātanam? Leģendu par sātanu jūs jau sen pazīstat. Jāpiemetina, ka viņu niknums jau sakāpinājies līdz neprātam. Tā viņiem – vienkārši plankums, bet citiem – senās leģendas apstiprinājums. Daudzas parādības attiecas uz Armagedonu.

331.

Labi, ka jūs izprotat darbību un pret darbību attīstību. Patiesi, ar katru dienu darbības paplašinās un iekaro jaunus slāņus. Labi arī, ka saprotat, cik ļoti šīs Pasaules Kņazs cenšas izraisīt visās Pasaules malās jaunas kaujas. Tāpēc augsti jānovērtē katra atdevības izpausme. Pasaulē ir maz atdevības, katru tās izpausmi vajag veicināt.

332.

Ar Sātanu nevar būt līguma. Var atrasties tikai sātana verdzībā. Pielūgties sātanu nevar, var vienīgi tam bez bailēm uzmīt un iet pāri. Ir sens nostāsts, kā sātans nolēmis iebiedēt vientuļnieku. Tas parādījies viņam visbriesmīgākā izskatā. Bet varoni pārņēmušas ugunīgas parādības un viņš uzminis sātanam tā, ka izgājis tam cauri; it kā izdedzinājis sātanu cauri. Sirds uguns spēcīgāka par Sātana liesmām. Ar tādām ugunīm vajag pildīties, tad jebkurš izsmiekls pārvērtīsies apdeguma grimasē – tā vērsīsies pret sātanu.

Brīvā griba

333.

Brīvā griba ir svētsvinīgs laba ceļa novēlējums ceļiniekam. Nevar liegt ceļiniekam, tālos ceļus sākot, vērtīgo balvu – brīvo gribu. Ikviens var rīkoties pēc savām spējām, viņš netiks ierobežots. Bet gudrais apzināsies, kāda ir atbildība par brīvās gribas dārguma lietošanu. Ir iedots it kā zelta pilns maks. To var izlietot pēc sava ieskata, bet norēķins būs jādod, un Brālība iemācīs, lai uzticētais dārgums netiktu izlietots nelietderīgi.

334.

Četras atziņas pārvērtīs zemes dzīvi: pagātnes atzīšana, tālo pasaulu atzīšana. Smalkās pasaules atzīšana, Hierarhijas atzīšana. Bet vai cilvēkam iespējams ietvert šos četrus pamatus? Katrs domājošais piekritīs, ka šie pamati nav grūti. Tie ielikti dzīves izpratnē, atliek tikai tos apkopt un pati neapskaužamākā dzīve pārvērtīsies brīnišķā esībā. Bet lai šādas atziņas iegūtu, ir jāaudzina sava griba. Tikai brīvā griba var pārvērst īstenībā jēdzienus, kuri daudziem ir miruši.

Ikdienas iemītnieks sacīs: “kāda man daļa gar Hierarhiju, kuru neredzu? Vai arī – “kam man kaut kāda Smalkā pasaule, kura nav pielietojama manā eksistencē? Kam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

man tālās pasaules, ja no tām nav nekāda labuma? Un lai mirst pagātne ar visiem zārkiem un kauliem.” Viņš nezina, ka pagātne nepavisam nav kauls. Viņš nesaprot, ka tālās pasaules eksistē kā Kosmosa līdzsvars. Viņš nevar atzīt smalko pasauli, jo viņš nepazīst klusuma balsi. Un kam gan viņam Hierarhija, ja viņš par visuma karali iedomājas sevi!

Par nožēlošanu, šādas trulas apziņas ir pārsvarā. Viņas nekā nemeklē un neko nevēlas atzīt no tā, kas ir aiz viņa mājas sliekšņa. Viņi ir it kā miruši un viņu apziņa nestrādā. Bet bez apziņas mutuļošanas nespēj liesmot arī griba. Apziņa viņiem nesaka, ka dzīves pārveidošana ir viņu rokās. Mēs sajūtam šo planētas mirušās kravas smagumu.

“Kurš padzen domas, tas tālāk var nedzīvot.”

335.

Cik daudz sarežģītu apstākļu jāpārvar lai palīdzētu cilvēkiem. Stādieties priekšā ar auļojošiem jātniekiem pilnu aizu vai ielu, kura bēgošu pūļu pārpildīta. Tagad mēģiniet no šīs lavīnas izdabūt cilvēku, kurš nedomā, ka viņam kāds sniegs palīdzību. Ja jūs to uz mirkli aizturēsiet, pūlis viņu sabradās. Bet tāpat neiespējami aizturēt daļu no pūļa, jo izcelsies postošas jukas. Cita lieta, ja glābjamais nojēdz par palīdzību, viņš gluži kā ar magnetu tiks pievilktis nozīmētajai drošajai vietai. Bet lai tas notiktu, viņam jābūt gatavam glābiņu pieņemt.

Mums jāvērs uzmanību uz šādu sarežģītu stāvokli, kad cilvēkam šķiet, ka viņš gatavs pieņemt palīdzību, bet patiesībā viņš ar visu savu būtni pretojas. Nedomājiet, ka šādas pretrunas ir reta parādība, gluži otrādi, daudz retāka mēdz būt pilnīga saskaņa, kura palīdzību ļauj pieņemt pilnā mērā. Sevišķi bēdīgi, kad cilvēks pats sevi pārlicina par savu gatavību, bet viņa būtība sadarbību nespēj ietvert.

Mēs varam liecināt, ka galvenā enerģija tiek patērēta ne tik daudz tiešai palīdzībai, cik dažādu šķēršļu pārvarēšanai, lai šo palīdzību sniegtu. Nav iespējams iedomāties šādu šķēršļu apmērus! Starp tiem atradīsies arī karmiskie apstākļi, atavisms. Tumsonība un aplams skepticisms. Šos kavēkļus jāpārvar ne tikai pašā glābjamajā, bet arī visā apkārtējā.

Ne žēlošanās, ne sūrošanās, ne vēlēšanās aprakstīt Brālības darbu pamudina runāt par visām grūtībām. Neiespējami atstāt cilvēkus maldos, it kā viņu brīvajai gribai nebūtu nekādas nozīmes. Tā ir augstākā balva un ir laiks iemācīties to izlietot.

D. mācīja par brīvo gribu, kura padara cilvēku dievišķu.

336.

Brīvā griba mēdz izvērsties par viskrasāko pretrunu priekšmetu. Vieniem tā pārvēršas patvarībā, otriem atbildības trūkumā, trešiem iedomības neaprātā. Tikai tas, kas apguvis gara disciplīnu, var apjēgt, cik skarba ir brīvības realitāte.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

Brīvības pagrimšanu var nosaukt par gara tumsības svētkiem. Cilvēki nespēj samierināties ar zināšanu Hierarhiju un cienīt gribas skarbumu. Bet vai gan tur, kur nav atbildības par gribu, ir iespējama Joga? Katrs jogs it kā met šķēpus par savu sirdi, tik atbildīgas ir viņa gribas darbības. Joga gribas izraisītas sekas var būt neizsakāmi smagas, bet viņš zina, kāpēc viņš tās izvēlējies. Tā ir iespējams iedomāties jogu kā kareivi bez nomaiņas.

Kas ir drošs par savu gribu, lai ieiet!

337.

Kā saskaņot brīvās gribas pastāvēšanu ar iedarbībām, par kurām jau daudzkārt runāts? Brīvā griba pastāv un neviens viņu nenoliegs, bet pastāvīgi novērojama kaut kāda neatbilstība attiecībā pret Pārzemes Spēku domāšanu un darbību. Lieta tāda, ka griba var būt harmonijā ar Augstākajiem Spēkiem, vai arī – būt haotiska, tādējādi traucējot jaunradīšanu. Ir bēdīgi vērot, ka cilvēkos pārsvarā ir haotiska griba. Formālā izglītība to nepadara labāku. Brīvā griba ir cilvēka prerogatīvs (priekšrocība), bet nesaskaņota ar Augstākajiem Spēkiem, tā kļūst par postu.

338. Viss ir relatīvs, bet nevar salīdzināt Visuma harmoniju ar cilvēka gribu. Tieši šī bagātīgā velte, ja tā nepareizi izlietota, rada smagas sekas. Daudz runāts par cilvēka nozīmi Kosmā, bet šo svarīgo patiesību vajag atkārtot nemitīgi. Viss liecina par to, cik ļoti maz cilvēki domā par savu uzdevumu.

339.

Dzīvā griba ir cilvēka priekšrocība. Ir jānozēlo, ja šī lieliskā enerģija virza neprātīgos uz bezdībeni.

340.

Evolūcijai, pat vistrauksmainākai, jābūt plānveidīgai, citādi pārpludinās haoss. Šādā stāvoklī sevišķi grūti valdīt brīvo gribu. Pat saprātīgi cilvēki dažreiz nespēj samērot personīgo ar evolucionējošo. Pasaules terminus viņi nesaista ar personīgajiem. Šāda nesapratne varētu būt nekaitīga, ja nesāktos brīvās gribas pretcīņa. Šādas divcīņas rada lielu ļaunumu. Cilvēks stūrgalvīgi paliek pie saviem priekšstatiem un negrib pielaist, ka var būt arī citi atrisinājumi. Šādai brīvās gribas nomierināšanai tiek zaudēts daudz enerģijas. Un tā, kad Mēs runājam par saprāta modrību un kustīgumu, Mēs gribam novērst ietiepības postošās sekas. Tāpat, kad Mēs runājam par vienotību, Mēs domājam par ļoti svarīgu sasniegumu.

Pareizi atzīmēts, ka tā saucamais nemirstības komplekss, ir visu enerģiju vienāds spriegums. Tieši tāda vienotība rada visaugstāko stāvokli. Bet cilvēki negrib mācīties brīvprātīgu vienotību. Viņi padomu par vienotību uzskata par kaut ko relatīvu, un plāpā, ka vadītājs nedod efektīvu norādījumu. Tanī pat laikā enerģiju vienotības sagatavošana ir viens no visvitālākajiem pamatiem. Šai sagatavošanai jānotiek ikdienā. Dzīvā Ētika nozīmē – iemācīties būt visā apzinīgam. Bet cilvēki izvairās tieši no šādiem ikdienas vingrinājumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

Nereti viņi izgudro tādu meditāciju, kas robežo ar pilnīgu dzīvot nespēju. Cilvēki mēģina pārvaldīt augstākos plānus, bet aizmirst savus tuvākos uzdevumus. Grieķu filozofs sacīja: “kurš prot vadīt mājas dzīvi, tas var vadīt arī valsti.” Protams, mājas dzīves vadīšana jāsaprot ne jau kā putras vārīšana, bet gan kā apzinīga vispārēja pilnveidošanās.

Par vienotību cilvēkiem jādzird kā par dienišķo maizi. Ja kāds sāks iegalvot, ka par vienotību viņš dzirdējis pietiekoši, tad tā būs droša zīme, ka uz viņu nevar paļauties. Ar laiku katrs vārds par vienotību atradīs pielietojumu. Lielā brīvā vienotība būs evolūcijas kāpnes.

341.

Mēs bieži ieteicam uzturēt vienotību. Šāds norādījums nebūs tikai tikumiska pamācība. Nošķiršanās līdzīga visnejaukākai nevienprātībai. Nekas tā neievaino izplatījumu, kā disonanse. Bet kad ļaudis pildās ar ļaunu nošķiršanos, tūdaļ seko postoša graušana izplatījumā. Šādi cilvēki kaitē ne tikai sev, bet rada arī izplatījuma karmu, ieraujot tajā daudzus sev līdzīgus. Šausmīgi cīnīties ar šādu jaunradītu haosu.

Ļaudis, kuri ienes nošķiršanos, tiek saukti par haosa radītājiem. Smagas ir šādu ļaunu zākātāju rīcību sekas. Mēs esam spiesti nepārtraukti ar viņiem cīnīties. Nevajag brīnīties, ka šāda cīņa mēdz būt smagāka, nekā sadursme ar dažām izplatījuma strāvām. Visur, kur vien nākas sastapties ar cilvēka brīvo gribu, notiek sevišķs enerģiju patēriņš. Varens ir brīvās gribas spēks, tā līdzinās visspēcīgākajām enerģijām. Ļaunumā cilvēki var panākt astrālo slāņu sagraušanu. Cik daudz pieredzējušu Audēju pūļu vajadzēs, lai sadzirdētu šīs izplatījuma rētas!

342.

Nepieciešams izzināt Augstākās Pasaules. Nepieciešami sākt domāt par tām. Šādā domāšanā nāks prātā arī uzticētās labā kriptaiņas. Pirmsausmas stundās nāks prātā, ka tika uzticēts nonest uz Zemi smalkos un skaistos veidojumus. Katram, kurš gatavs iemiesoties, pēc viņa spēkiem tiek dots labā uzdevums. Cilvēks brīvās gribas virpulī var atraidīt šo vērtīgo uzdevumu, bet kaut kad tas atgriezīsies, lai savāktu izkaisītos graudus.

Grūtākais no Mūsu darbiem, ir atgādināt cilvēkiem viņu uzdevumu. Cilvēki sauc Mūs pat par Neredzamo Valdību, bet nevēlas sekot pat visvienkāršākajiem padomiem. Tik daudzi padomi tiek atraidīti un padoti izsmieklam! Tā rīkojas tie, kas Mūs godā par Svētajiem un Gudrajiem.

343.

Patiesām, ar uguni un šķēpu tiek šķīstīta planēta. Kā gan citādi atmodīsies apziņa? Cilvēces tiekšanās grimst zemās iekārēs. Rupju iekārību viņi padara smagu katru gaišo joslu, un katrs mirklis izraisa bezgalīgu iekāru okeānu. Ja cilvēce salīdzinātu Gaismu ar tumsu, redzamo Pasauli ar Neredzamo, tad, protams, varētu nostiprināt ugunīgo Patiesību. Pārzemes sfērās gars rūgti izpērk savus zemes nodarījumus. Ja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

varētu iedomāties labā vai ļaunā viesuļus, kuri garu it kā ievelk savā orbītā, tad rastos kosmisko strāvu izpratne. Brīvā griba rada kosmiskās strāvas cēloni, jo gara brīvā griba izvēlas vai nu ļaunā vai labā strāvas, kas izpaužas katras dienas darbībās. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli labā un ļaunā strāvu salīdzinājums dod impulsu tīrajiem centieniem.

344.

Cik grūti salīdzināt dzīves pamatus. Tie pat pašos vienkāršākajos gadījumos var izsaukt ļaunprātīgus iztulkojumus. Piemēram – Mēs esam norādījuši, lai pievērs uzmanību visiem esības parādību sīkumiem, bet tāpat esam sacījuši, lai cilvēki vairās no iegrimšanas ilūzijās.

Daži laikam sacīs, ka nav iespējams galvot, kur realitāte un kur ilūzija. Patiesi, vienīgi ar jūtziņu iespējams norobežot realitātes sfēru no ilūziju sfēras. Bet izsmalcinot uztveri var sasniegt patiesību, tikai jārevidē izejas punkti. Tā cilvēki priecājas par sākumu un skumst par beigām, bet var arī raudzīties no pretējā pasaules uzskata viedokļa. Var priecāties par pārbaudījuma beigām un līdzjust sākumam, kurš saistīts ar daudzām briesmām.

Cilvēki savus uzskatus izveidojuši, neko nezinādami par turpmāko eksistenci. Tāds ierobežojums ir saistījies brīvo gribu un ierosinājis sašaurināt visus priekšstatus par pasaules uzbūvi. No senajām izpratnēm tālu nestāv arī mūsdienu priekšstati. Lielākoties izmainīti nosaukumi, bet būtība nav padziļināta.

Mūsu darbu ievērojami sarežģī tās stingrās konvencionalitātes, ko izgudrojis cilvēks.

345.

Cilvēki sadalījušies it kā divās nesamierināmās nometnēs. Brīvās gribas cienītāji Skolotāju sekotājus sauc par atpakaļ rāpuļiem (retrogradiem), bet vadonības sekotāji brīvās gribas sekotājus sauc par sagrāvējiem. Tāds ir pārpratums, kas atņem cilvēkiem labākās iespējas. Jāmeklē apstākļi, kuri zem kopēja kupola apņemtu abas galējības. Viegli iedomāties dzīvi bezrobežībā, zem šāda kupola apvienosies daudzi jēdzieni. Atradīsies līdzekļi, kuri parādīs patvaļīgo iedalījumuniecīgumu.

346.

Cilvēks var savi iedomāties pilnīgā mierā, bet patiesībā viņš ņems dalību vienlaicīgi trijās cīņās. Pirmā būs starp brīvo gribu un karmu. Nekas cilvēkam nevar atbrīvot no līdzdalības šo sākotņu sadursmē. Otrā kauja ap cilvēku plosās starp atmiesotajām labā un ļaunā būtībām. Tā cilvēks kļūst vai nu par labo vai ļauno būtību ieguvumu. Nemaz nevar iedomāties tumšo niknumu, kuri cenšas pakļaut sev cilvēku.

Trešā kauja dūc bezgalībā, izplatījumā starp smalkajām enerģijām un haosa viļņiem. Cilvēka iztēle nevar aptvert šādas kaujas Bezrobežībā. Cilvēka prāts saprot zemes sadursmes, bet viņš nevar, skatoties gaišajās debesīs, iztēloties, ka tur plosās vareni spēki un viesuļi. Tikai apguvis visas zemes izjūtas cilvēks var sākt domāt par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

neredzamajām pasaulēm. Pie šādām domām jāpierod. Tikai tās cilvēku pārvērtīs par apzinīgu bezrobežīgo spēku līdzdalībnieku.

347.

Mūsu panākumi atkarīgi no brīvās gribas, kura virzīta uz labu. Labā spēks liek pat mašīnām darboties ne sevis, bet cilvēces labā. Tā Mūsu līdzdalībā darbojas Mūsu aparāti.

348.

Līdz ar aizraušanos ar visu mehānisko, cilvēki pastiprināti aizraujas ar brīvo gribu, bet Mēs jau esam sacījuši, cik šāda aizraušanās bīstama. Savā būtībā brīvā griba nevar sacensties ar vissākotnīgāko enerģiju. Šādas divkaujas var būt mocošas un pat pazudinošas. Tas nozīmē, ka mēs atkal tuvojamies zelta līdzsvaram.

Ļaunā griba

349.

Daži insekti un rāpuļi labāk aiziet bojā, kaut tikai varētu iedzelt un izlaist indi. Gluži tāpat arī tumsas kalpi gatavi saņemt visnepatīkamākās sekas, lai tikai varētu nodarīt indīgu ļaunumu. Šādi ļaunuma darītāji stingri jāiegaumē, viņi dažkārt ļaundarbības labā nesaudzē paši sevi. Var minēt daudzus piemērus, kad nodomātais ļaunums nevarēja būt lietderīgs pašam ļaundarim, bet tumšo iedvesmē viņš to darīja. Tumšo viltības vajag atklāt. Piemēram, dažreiz zināmu vietu tuvumā atrod kaut kādu cilvēku vai dzīvnieku līķus. Tumšie zina, ka zemāko sfēru pievilkšanai vajadzīga trūdēšana, un viņi atjautīgi ierīko juku un trūdēšanas perēkļus.

350.

Tumsas spēki mācas virsū ar dažādiem paņēmieniem, nostiprinādamies Gaismai tuvākajos slāņos. Smalkajās sfērās šāda tuvība, protams, nav iespējama, bet zemes slāņos, kur atmosfēra tiktāl saindēto gāzu sabiezināta, tumsas spēki, protams, cenšas tuvoties Gaismai. Ārdīšanas impulss liek tumsas spēkiem tuvoties šiem Patiesības Gaismnešiem. Ienaidnieki, kas pacēlušī šķēpu, nav tik bīstami, kā tie, kas tuvojas Gaismas maskās. Ir neapzinīgie un apzinīgie tumsas "ieroči". Neapzinīgie sākumā rīkosies it kā unisonā ar radāmo labo; šie ļaunuma nesēji saindē ikkatru tīru pasākumu. Bet apzinīgie kalpotāji tumsai ienāks svētnīcā ar jūsu pašu lūgšanu, un posts tad neizpratējiem! Viņiem draud sagatavoti tumši slazdi. Vissvētākajā Vietā nepiederas ielaist gara noziedzniekus. Džini spēj palīdzēt zemes sfērā un var pat palīdzēt celt svētnīcu, bet garīgā sfēra viņiem nav pieietama. Tā ceļā uz UguniĶo Pasauli iegaumēsim par tumsas kalpiem, kas cenšas ielauzties Vissvētākajā Vietā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

351.

Tikšanās ar tumsas kalpiem nav reta parādība. Jāpazīst viņu daudzveidība. Var būt nejauki tēli, kurus uzreiz iespējams atmaskot, bet ir arī tādi, ap kuriem ir mirdzums. Tikai paplašināta apziņa spēj izjaukt šādu masku būtību.

Var jautāt – vai Mums gadās sastapt šādus pretiniekus? Bieži, un pat pastāvīgi nākas ar viņiem ne tikai cīnīties, bet arī sarunāties. Viņi nepalaiž garām izdevību, lai mums ceļojot pietuvotos un mēģinātu izmantot enerģiju. Pie tam jābūt taisnīgam, ka tumšie nežēlo spēkus un ir gatavi arī uz pašuzpurēšanos. Viņi pacieš sāpes, kuras rodas pieskaroties viņiem svešām enerģijām un strāvām.

Var nožēlot, ka tā saucamie labā kalpotāji ne tuvu neparāda šādu uzticību.

Var sacīt, ka bīstami ir nevis tie, kuri kā satracināti noraida patiesību, nav bīstami tie, kuri patiesību iztēlo bezjēdzīgi, bet bīstami tie, kuri neitrāli, miroņi, kuri patiesībai pat ar vārdu nepieskaras. Zākātāji un melu paudēji nenojauš, ka viņi modina interesi. Par šādiem tumšajiem var tikai pasmaidīt. Kaut kas viņus mudina ar visu enerģiju skaļi kliegt par patiesību. Kad labā atbalstītāji čukst nedzirdami, tad pretinieku saucēji vai plīst, lai pateiktu par neesošu patiesību. Spriediet paši, kas nes lielāku labumu, - vai bikli čuksti, vai nopulgotāju rupors.

Pavērsīsimies pret pagātņi un ieraudzīsim, ka visspilgtākās kustības dzimušas pulgotāju niknuma rezultātā. Ja patiesības nav, tad kādēļ gan brēkt, bet ja patiesība dzīvo, tad arī paļaus izrādīsies par tās pavēstītājiem, - tā ne reizi vien Mēs esam teikuši pretiniekiem. Bet ir likums, kurš viņu neauglīgās pūles pārvērš par izslavētām patiesībām. Tāpat arī melu sludinātāji veic derīgu darbu, jo cenšas pūlim stāstīt par patiesību. Nu lai tad sludina un nesaprot paši, ko dara. Čaumala atkrīt, bet ūdeņu kustība neizsīks.

D. pēc kāda nepazīstamā apmeklējuma sacīja: “Viņš nav labs cilvēks, bet daudz runāja par patiesību. Lai svētīta patiesība!”

352.

Daži prāto, ka tumsas spēki stiprāki par Gaismas Spēkiem. Šādi maldi visai kaitīgi. Var atzīt, ka tumsas spēki savos uzbrukumos ir nikni un saliedēti. Bet te nav nekā apbrīnojama, jo tie aizstāvas un zina savu galu. Bez tam, paši cīņas paņēmieni nav vienādi. Mēs esam gatavi uzņemt vairogā visas bultas, bet divcīņu izbeigsim, sūtot tikai vienu. Mēs zinām, ka tur, kur vienotība, tur arī uzvara.

Mēs ieteicam atcerēties, ka ne vienreiz vien džini cēlušies svētnīcas, bet nav bijis, ka Mūsu Brāļi būtu kalpojuši tumsai. Visu gadsimtu tautas atceras teikas par tumsas kalpiem, kuri bijuši spiesti kalpot Gaismai. Ne bez sevišķiem iemesliem saglabājas šādas teikas.

Nebūsim īsredzīgi runājot par pasaules bojāeju. Tiesa, ir skaidrs Armagedons un notiek nedzirdētas šausmas, bet starp ērkšķiem veidojas strauja evolūcija. Vai tiešām

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

cilvēki neredz, cik daudz jauna ienāk dzīvē! Tāpēc nepieļausim, lai svārstīgie tumsas spēkus uzskatītu par uzvarošiem. Tie nevar paturēt virsroku tur, kur Bezrobežība.

353.

Ir pamācoši novērot, kā tumšie cenšas mesties virsū visam, lai tikai kaitētu, bet savā niknumā tie atklāj savas vājās puses. Ļaunums ir nelabs padomnieks.

354.

Tāpat vislielākais negods ir arī tas, ka cilvēce vēl līdz pat šim laikam nodarbojas ar buršanu. Tieši ar vismelnāko buršanu, kas tiek virzīta uz ļaunu. Tāda apzinīga sadarbība ar tumšajiem spēkiem nav mazāk briesmīga kā gāzes. Neiespējami iedomāties, ka cilvēki, kas pieskaita sevi labā reliģijai, nodarbojas ar viskaitīgāko buršanu. Nebūtu sācis runāt par melnajām briesmām, ja tās patlaban nebūtu sasniegušas tik drausmīgus apmērus. Ir atjaunoti visneiespējamākie rituāli, lai kaitētu cilvēkiem. Neattīstītie pūļi ierauti masveida maģijā. Nedrīkst pieļaut šādu planētas bojāšanu! Nedrīkst pieļaut, lai tumšajiem spēkiem izdodas iznīcināt visu evolutīvo. Buršana nav pieļaujama, kā izplatījuma pretdabisks spiediena kāpinājums. Atkārtoti uzsvarojiet visur par buršanas bīstamību.

355.

Buršana, kā noziegums pret cilvēci, nav pieļaujama. Buršana nav jāsaprot kā ļaunums pret vienu personu. Buršanas sekas ir ievērojami kaitīgākas – tās ārdā kosmiskos izpaudumus, tās ievieš jucekli pārzemes slāņos. Ja burvim nav izdevies trāpīt savu pretinieku, tad tas vēl nenozīmē, ka viņa trieciens kaut kur nav nositis vairākus cilvēkus, varbūt dažādās zemēs. Ir iespējams, ka ļaunās gribas vibrācija atrada savu apstiprinājumu visnegaidītākajā vietā. Ne iedomāties nevaram, cik daudzām nāvēm un slimībām par cēloni ir ļaunprātīga griba. Izplatījumā joņo veseli plēsīgu nagu mākoņi, neviens neaprēķinās, kur indīgais bars nolaidīsies. Spēcīgais gars aizsargāsies pret ļaunajiem raidījumiem, bet kaut kur kāds vājš cilvēks saņems visu indi. Nav aprēķināms šāds kosmisks posts. Tikai Aum skanējuma spēks var ieviest harmoniju saplosītajās vibrācijās. Pat Svētdeve nenonāks pilnos apmēros, ja tā ceļā iztērēsies, klīdinot ļaunumu. Ļoti jābrīdina cilvēce no jebkāda veida burvestībām.

356.

Kāds daudzums vismalkāko sajūtu un iedarbību piepilda cilvēces dzīvi. Nelīdzsvarotība, šī šausmīgā sodība, traucē izzināt šīs brīnišķās dāvanas. Pēc miljoniem gadu cilvēce pat nesaprot, kā sākt, lai sasniegtu harmoniju.

Ko tad redzam gadsimtā, kurš lepojas ar saviem sasniegumiem? Cilvēki, vai nu vispār noliedz visu, kas ir aiz zemes robežām, vai arī krīt postošajā nelīdzsvarotībā. Šādi cilvēki aizmirst savu tiešo pienākumu pret Zemi un sāk maldīties abstarkciju mākonī. Bet kad atrodas harmonisks cilvēks, viņu sāk sevišķi neieredzēt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

Šo ļaunumu neattiecināsim tikai uz tumsas spēkiem vien, bet neieredzēt visu harmonisko prot arī tie, kuru mēdz dēvēt par cienījamiem pilsoņiem. Viņi necieš, kad redz zemes un pārzemes sākotņu savienojumu. Vislabākie tumsas līdzstrādnieki ir nelīdzsvarotie cilvēki. Ja jūs redzat laba pasākuma vajāšanu, ieskatieties šo vajātāju sejās un kļūs skaidrs, ka šādi vajātāji izdzinuši no sevis katru harmonijas izpausmi.

Pētiet šādus raksturus, viņi būs kā uzskatāms piemērs par domāšanas nepilnību. Jāizpētī dažādu divkājaino tipi. Bez šādiem novērojumiem jūs nespēsiet pretoties viņu viltībām. Pētījumu laikā jūs sapratīsiet, kur vēl iespējams pārliecināt un kur jau vajadzīga ietērpa maiņa. Jā, jā, jā, arī pati harmonija nereti tiek saprasta kā abstrakcija.

Rodas tie paši pārpratumi kā ar Nirvanas izpratni. To, kas jāsaprot kā augstākais spriegums, cilvēki grib saprast kā bezdarbību. Līdzsvars paredz abpusēju spriegumu. Abi svaru kausi nes vienādu kravu. Neviens Kauss, ne zemes, ne pārzemes nepaliek tukšs. Aiz neziņas cilvēks grib aprobežoties ar vienu kausu, un cilvēce klibo. Bet ne jau ilgi lēkās uz vienas kājas, ne protēzi, ne kruķi nav iespējams paņemt līdzī Smalkajā Pasaulē. Runāju jokojot, jo dažreiz joks labāk paliek atmiņā.

...”Kādēļ atņemt sev vienu kāju? – tā būs grūti nokļūt mājās.”

357.

Nedižojieties ar kaut kādām sastingušām zināšanām, ja turpināt nozākāt pašu Augstāko. Padomājiet, ka šāda pulgošana jums neatvairāmi pielīps. Pasaule dreb no ļaunprātības liesmas. Tās izraisītāji cer kādu pazudināt, bet paši iet bojā no spitālības.

358.

Sapratīsim, ka pat zinātne savā relativitātē nenoslēdz ceļu uz Bezrobežību. Vai gan Pasauļu majestatisma priekšā iespējams dzīvot naidā, slepkavībās, nodevībā? Tikai tumsa spēj dot patvērumu visām apkaunojošām noziedzībām! Neviens likums neattaisnos ļauno gribo. Briesmīga ir ļaunā gribo, jo tā grimst tumsā. Bet kurš no Zemes līdzekļiem gan spēj pretoties tumsai? Vienīgi mīlestības uguns.

359.

Koks, kuru pāršķēlis zibens, nekad vairs nav saaudzis. Nav iespējams ieskatīties sirds dziļumos, jo tā kļuvusi tumša no zibens. Nav jāgaida, lai pārogļojies koks kļūtu spēcīgs un ēnains. Tāpat arī, aicinājumos uz Brālību, nav jāpaļaujas uz sirdi, kas aizmirsusi labo.

360.

Nostāstos par Armagedonu minēti cilvēki ar aizsegtām sejām- vai gan kaut kas tamlīdzīgs nenotiek? Var novērot, kā pakāpeniski visa pasaule aizsedzas ar pārklāju un paceļ roku pret brāli. Proti, aizsegtas sejas ir laika iezīme.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

361.

Domas viļņi kā bultas ieurbjas gļotādā – kaklā, ausīs, acīs, un arī visi citi gļotaudi var tikt savainoti. Mēdz būt periodi, kad domas-viļņi pastiprinās savstarpējā naida dēļ. Taču ne vienmēr var redzēt tumšo lādiņu sprādzienus, tajos jau darbojas ne Zemes Spēki vien, bet Zemes domas trīškāršo viņu darbību.

362.

Daudzi nesapratīs, kādēļ Lielam Garam jāredz nepilnīgās tumšās būtnes. Bet magneta spēks pievelk arī tumšos. Viņi kāro kaut vai ar ko saduļķot un kaitēt.

363.

Citiem ļaunu vēlot, paši izdzīst. Tumši laiki. Stipri turiet Vairogu. Drumslās sašķīdīs, kas atkāpsies.

Šķelšanās

364.

Var būt laikmeti, kas ļaunāki par karu. Zināt pietiekoši, ka Mēs karu uzskatām par cilvēces kaunu. Kā tad nosaukt laiku, kas ir vēl ļaunāks par karu? Vai nosaukt to par cilvēces pūšanu?

Armagedonu nedrīkst uzskatīt tikai kā fizisku karu. Armagedons pilns neskaitāmu briesmu. Epidēmijas būs starp mazākām nelaimēm. Galvenās postošās sekas būs psihiskais kroplums. Cilvēki zaudēs uzticību, pieradīs izsmalcināties savstarpējā kaitniecībā, iemācīsies neieredzēt visu esošo aiz savas mājas sliekšņa, kritīs bezatbildībā un grims izvirtībā.

Visam bezprātam pievienosies vēl viens, visapkaunojošākais, atkal iedegsies cīņa starp vīrietīgo un sievietīgo sākotni. Tajā laikā, kad Mēs pastāvam uz līdztiesību un pilntiesību tumsas kalpi izdzīs sievietes no daudzām nozarēm, tieši no tām, kur viņas var nest vislielāko labumu.

Sacīsim, ka visi tumšie uzbrukumi pārvērtīsies par guvumu. Pazemotie Kali Jugā tiks paaugstināti Satia Jugā.

Daži domā, ka izvairīšanās no kara jau atrisinās visas problēmas. Tuvredzīgie! Viņi domā, ka var piemānīt evolūciju! Bet tomēr ir tādi zemes plašumi, kur evolūcija pieaug, tur Mūsu rūpes.

365.

Katru zināšanu sagaida tumsonības niknums. Patiesi, kur lielāka gaisma, tur biežāka tumsa. Bet nevajag domāt, ka tur būs tikai ilūziju pretdarbība, tieši otrādi, tumsas niknums pieaug proporcionāli, un tumsa lieto jebkurus līdzekļus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

Bieži var novērot, ka viens ģimenes loceklis, kas tiecas pēc apgaismības, sastop sevišķu visu pārējo izsmieklu. Pie tam viņam jāsakopo visa drosme pret visu pārējo rupjajiem uzbrukumiem. Ne bieži izrādīsies, ka vairākums tiecas uz gaismu un kopējiem spēkiem spēj pretoties tumsai. Protams, cīņa pret tumsu palīdz pilnveidot spēkus, un tomēr ģimenes jautājums vienmēr būs galvenais.

Ir pareizi, ka tiek nosodīta ģimenes stāvokļa atrisināšanas steiga. Nevar būt lielākas nelaimes, kā tumsa ģimenē. No tā rodas arī nākošās paaudzes nelaimes.

Mēs skumstam par ģimenes pretrunām, tās atņem spēkus pat labākajiem cīnītājiem. Jāpadomā, cik daudz tiekšanās tiek iznīcinātas jau pašā dīglī. Cik daudz zaimu un ļaunu vārdu izplūst tur, kur varēja nodibināties labā pavārds! Un cik daudz var zaudēt vērtīgās psihiskās enerģijas. Cilvēki nenovērtē šo balvu, tā var izlīt, kā panaceja no sasista trauka. Visur, kur iespējams, vajag palīdzēt ģimenes sākumam.

Mēs sekojam ļoti grūtiem stāvokļiem un palīdzam ar iedarbībām. Bet ķildas dažreiz mēdz būt tik dziļas, ka iedarbības var traucēt veselību, jo organisms pretosies šādai instrukcijai. Tad labāk uz laiku atvirzīties, lai zāles neizrādītos pārāk stipras.

366.

Haosa sadedzinātāji un haosa radītāji dzīvo tepat uz Zemes. Haosa iznīcināšana notiek šeit, bet nevis pazemes sfērās. Haosa uzkrāšana arī šeit. Ne demoni, bet cilvēki cenšas palielināt haosu un novest to līdz absolūtai tumsai. U. ir izjutusi šīs absolūtās tumsas sajūtu. Ne ar ko nevar salīdzināt šādu grūtsirdību.

Cilvēki sevišķi kļūdās domādami, ka izpaustais haosam nepieejams. Kļūda ir arī sfēras iztēlošanās par apli, jo šāds simbolisks zīmējums it kā pārlicina cilvēkus par haosa nespēju iekļūt izpaustajā pasaulē. Haosa strāvas tāpat cenšas sagraut līdzsvaru, kā Gaismas Stari to atjauno. Tumsa kā indīgas strāvas cenšas aizšķērsot ceļu domas virzībai. Šāds norādījums jāsaprot pavisam reāli. Patiesi, domas strāva var tikt apgrūtināta un tad enerģiju nākas desmitkāršot. Bet šāds ārkārtīgs spēku pielietojums pārslogo sirdi.

367.

U. pieskārusies vissmagākai zemes (sajūtai) parādībai – absolūtas tumsas izjūtai. Tā ir briesmīga, jo skumju uzplūdi līdzinās nosmacēšanai. No kurienes rodas šāds tumsas kaitīgums? Varbūt tas nav nekas cits, kā garīgs paredzējums, kurš kā jūtziņa iegremdē organismu kaut kādā nākotnīgā izjūtā? Patiesībā tā ir daudz bīstamāka, tā ir it kā planētas trūdēšanas fluīds. Tādēļ jo saprotamāks zemes iemītnieku neizsakāmās skumjas, kad viņi tai pieskaras. Atšķirība būs tikai tā, ka daudzi šādas pieskarsmes izjūt neapzināti. Bet visnāvējošāko tumsu redzējuši nedaudzi. Protams, viņiem tā jāizjūt sevišķi smagi. Kad zemes ietērpā nākas saskarties ar absolūtu tumsu, var iestāties ļoti slimīgas sajūtas, pat centru aizdegšanās.

Mēs pazīstam šo pieskari. Tā nevar neiespaidot psihisko enerģiju un tieši tāpēc, lai izturētu šīs indīgās vielas spiedienu, ir vajadzīgs prānas uzkrājums. Saskare ar tumsu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

līdzinās saskarei ar trūdošu līķi. Kad gaidāms sevišķs tumsas spiediens, Mēs sevišķi pastiprinām dzīvības spēkus. Personas, kuras atrodas Mūsu aizgādībā, saņem īpašu spēku krājumu, lai spētu stāties pretī tumsas spiedienam.

Vairumam stāsts par tumsu būs blēņas, bet pat skeptiķi pazīst nāvējošas gāzes, kuras izdalās no augsnes. Turpināsim šos apsvērumus un noslēgumā iegūsim absolūtās tumsas mēru. Mēs to parādījām U. lai viņa kā dzīva lieciniece var apliecināt, ka redzējusi un sajutusi šo nāvējošo skumju izjūtu pieskardamās šim planētas ienaidniekam. Tādas pat sajūtas ir būtņē, kurai uzklūp žņaudzējčūska.

Nedomājiet, ka tumsa pieskaras tikai atsevišķām personām, tā darbojas plaši – no nelāgas omas līdz bīstamai saslimšanai. Visur ir indīgo iedarbību pēdas. Ja no augšas krīt melni lādiņi, bet no lejas tumsa, tad liktos, ka cilvēces stāvoklis bezcerīgs, bet Gudrie saka – nedomājiet par stāvokli, labāk domājiet par kustību.

368.

Ziņas par leopardiem-vilkačiem ir pareizas. Mācība jau ir devusi mājienu par neapšaubāmiem cilvēka un dzīvnieka sakaru faktiem. Dažkārt redzams, ka šādu dzīvnieku liktenis atspoguļojas zināmos cilvēkos. Pasakas par raganām būtu nomaināmas pret vilkaču novērojumiem, to nav mazums. Patiešām, Pasaule ir brīnišķīga! Šodien cilvēks vairs neapdedzinājas, rītu viņš aprakts, bet tomēr dzīvs; pēc tam atnāks meitene un pastāstīs par savu pagājušo dzīvi – tā dzīve plešas plašumā.

369.

Izplatījuma strāvas savā būtībā ir labdabīgas, bet var kļūt arī ārdošas kad tās skar trūdošo zemes atmosfēru. Bieži vislabdabīgākie ķīmiskie sastāvi no viena ingredienta pārvēršas spēcīgās indēs. Tas pats notiek ar dažām izplatījuma strāvām, ka uz tām iedarbojas brūnā Zemes gāze. Bet pati planēta nav vainīga par šādiem ļaundabīgiem izgarojumiem. Šādas indes radītājs ir planētas cars – cilvēks.

Mācītie tikai ar iebildumiem piekrīt tam, ka cilvēciskie izstarojumi, pārvērš visu apkārtējo atmosfēru. Nekādi citi izstarojumi nav salīdzināmi ar cilvēka spēku. Viņš var dziedināt vai saindēt visu apkārtējo atmosfēru, spēj saindēt ne tik daudz slimie cilvēki, kā uzbudinājums, dusmas un jebkurš cits ļaunums. Tagad salīdziniet – vai daudz labu izstarojumu vienlaicīgi parādās uz zemes garozas un cik lielā mērā tos pārspēj ļaunas domas.

Runāju ne par ideāliem sapņojumiem, bet par ārstnieciskiem padomiem. Cilvēce cieš no glotādu iekaisuma un ļaundabīgiem audzējiem. Šīs nelaimes pieņem epidēmiju raksturu. Tiek izteikts ļoti daudz apsvērumu, bet bez ievēribas tiek atstāts tas, ka šādas epidēmijas rodas no izplatījuma iedarbībām.

Zemei vajadzīga sanitāra profilakse. Vajag attīrīt saindētos slāņus, bet to izdarīt var tikai pats cilvēks. Ja katrs zemes iemītnieks padomās par savas psihiskās enerģijas stāvokli un bīsies to pasliktināt, tad var jau sākties atveseļošanās. Tad pašas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

bīstamākās epidēmijas sadursies ar neredzamu pretdarbību un šādu aizsardzību var sākt jebkuras dienas solī.

D. lūdza: “nepieļaujiet niknumu, tas ir slimību avots.”

370.

Kosmiskās strāvas iedarbojas ne tikvien uz pasaules notikumiem vien, bet arī uz atsevišķu cilvēku dzīvi. Ir novērojamas īpatnas saslimšanas un veselas epidēmijas, kuras nav izskaidrojamas ar parastiem cēloņiem. Var redzēt, kā cilvēki kļūst uzņēmīgi pret saaukstēšanos un negaidītām nervu sāpēm. Šādu sevišķu organisma traumu ārstēšanai nepieciešami sevišķi pasākumi.

Var apliecināt, ka arī psihiskā enerģija šādos periodos atrodas neparastā stāvoklī. Aizsargtīkls viļņojas, uzliesmo un var ielaist ārējos iespaidus. Mēs brīdinām, lai cilvēki šādās dienās sevišķi piesargātos. Negribas sacīt, ka tad palielinas briesmas, bet uzņēmība kļūst jūtīga. Bet neaizmirsīsim, ka tumšie spēki šādām stundām dod priekšroku. Jāsarga ne tikai ārējā veselība, bet arī nervu līdzsvars. Vispār jāizturas saprātīgi pret tumšo spēku eksistenci. Būs muļķība tos noliegt, bet tikpat kaitīgi būs arī būties, kad tos piemin. U. redzēja viņu sejas no atbaidošām līdz skaistām. Viņi prot ietērpties starojumā, piedāvāt dažādas priekšrocības.

Jautās – vai ļaunuma hierofanti spēj pietuvoties Mūsu Torņiem? Protams, spēj, kaut arī šāda tuvošanās viņiem sāpīga. Niknums tos tālu aizrauj. Mums dažreiz jāķeras pie spēcīgiem lādiņiem, lai atsviestu nelūgtos apmeklētājus. Ar tādiem triecieniem Mēs satriecam tumšos, kad tie tuvojas Mūsu brāļiem.

Var atgādināt par sevišķām strāvām, kuras jūtat nakts laikā. Tās var būt gan dziedinošas, gan sargājošas. Tiekšanās uz Mums var šādas strāvas pastiprināt. Sveši iespaidi var sabojāt aizsargtīklu, bet Mūsu strāvas aizsteigsies priekšā.

371.

Var jautāt – vai tiešām šādi kosmiskie spriegumi var turpināties divus gadu desmitus. Šādi jautājumi pierāda tikai to, cik maz izprot Armagedona nozīmi. Katram, kurš zina par Kali Jugas tuvajām beigām, jāatzīst, ka šāds notikums nevar norisināties bez pasaulu satricinājumiem. Spēkiem, kuriem Melnajā Laikmetā ir sevišķa jauda, jācīnās par savu eksistenci. Tie labāk izvēlēsies vispārēju katastrofu, nekā savu atkāpšanos.

Mums jāsaprot savi spēki ar planētas stāvokli. Šādā spriegumā pat niecīgs spēku pārmērīgs pastiprinājums var izjaukt līdzsvaru.

Ļaudis parasti negrib saprast līdzsvaru un mērķtiecību. Viņi domā, ka Mūsu spēks spēj lauzt jebkuru pretestību, nerēķinoties ar kosmisko līdzsvaru. Tādu vienkāršu izpratni atkārtoti atgādinām cilvēkiem, citādi pat erudītie no tiem krīt izmisumā. Viņi iesaucas, - ja pirms desmit gadiem bija kaut kas iespējams, tad kāpēc tas nenotiek

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

tagad? Tas nozīmē, ka viņi nesaprot kosmisko kustību. Ne bez iemesla Mēs aicinām uz vīrišķību un pacietību.

Mēs sūtām ziņas par Kali Jugas beigu termiņu un daudzi cilvēki ieklausās. “Puranās” nosauktas daudzas šādas pasaļu notikumu redzamas detaļas, bet vecajos pierakstos galvenie nosacījumi vēl nevarēja būt norādīti. Netika pieminēti kosmisko strāvu spriegumi un labāko ļaužu vissākotnīgās enerģijas meklējumi. Tagad abi šie nosacījumi izpaužas sevišķi spilgti. Tādēļ Kali Jugas gala tuvošanās vēl jo skaidrāka.

372.

Pastāv maldīgs uzskats, ka ļaunuma spēki uz zemes izpaužas spēcīgāk, nekā labie spēki. Šādu maldu pamatā ir tas, ka uz visu raugās tikai no zemes viedokļa. Patiesi, ļaunie spēki nolaupa ekto plazmu un tie nesaskaņojas ar Visuma likumu.

Cilvēki nereti sacīs, ka ļaunie tēli parādās daudz skaidrāk, nekā miglainie gaišo būtņu veidojumi. Bet arī šāds definējums būs pamatots raugoties tikai no zemes viedokļa. Spēks ir ne jau ārējā precizitātē, bet enerģijas jaudā, kura ir neredzama. Bet zemes novērojumi arī nav bez nozīmes.

Patiesi, zemākie slāņi dzīvo no zemes izstarojumiem. Tie liecas uz Zemi un mēģina paildzināt savu darbību, citādi sakot, darīt ļaunu. Viņiem ļaunumu mācīt nevajag, viņi to iemācījušies uz Zemes un turpina to intuitīvi, jo labais tiem šķiet pliekans. Nav jādodomā, ka ļaunai darbībai vajadzīgi kaut kādi ļaunuma hierofanti, uz zemes pat pats mazākais tumšais iemītnieks var darīt pietiekami daudz ļauna; viņam pietuvojas arī smalkie radījumi, kuri pazīst visas ļaunuma sniegtās baudas.

Bet pievērsīsimies Gaišajiem Spēkiem. Mēs jau sacījām, cik saudzīgi Viņi izlieto vissākotnīgo enerģiju un kā Viņi ievēro Visuma likumu. Viņi zina, ka katra nelikumīga enerģijas izšķiešana atsaucas uz visu Pasaulsēklu. Viņi pūlas, lai saglabātu līdzsvaru. Vai tad šo lielo darbu var salīdzināt ar sīkajiem tumsas uzbrukumiem?! Kurš var apgalvot, ka planēta spēj dzīvot arī bez Gaismas enerģijas? Kurš uzdrošināsies blāvo ļaunuma būtņu spīdumu salīdzināt ar Augstāko sfēru mirdzumu? Bet neaizmirsīsim, ka cilvēkiem šādi atgādinājumi nepieciešami.

“Pilsoņi, jūsu acs iekārtota ērmodi, tā pievērsta ļaunām darbībām, un jūsu dzirde saspringta, lai sadzirdētu kaut ko ļaunu.”

373.

Katrā periodā mēdz būt sašķelšanās gadsimti, bet pēc tam apvienošanās laikmets. Tāpēc vajag sagatavoties pēdējam. Šis norādījums nav jāsaprot kā padoms vingrināties izpratņu savākšanā. To vajag saprast kā steidzīgu palīdzību sašķeltās cilvēces saskaņošanai, un līdz ar to būs saprasts lielā Kalpojuma virziens un Hierarhijas ietveršana. Cilvēki to saprot miglaini.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

Pareizi darāt, ka grāmatu "Hierarhija" dodat ar lielu izvēli. Daudzi necieš jēdzienu par brīvu šādas Hierarhijas pieņemšanu. Ja apziņa aptumšota, uzspiest nedrīkst, vienīgi brīvā griba kaut kad pateiks ceļu uz lielo vienotību.

Tieši briesmīgajās šķelšanās dienās padomājiet par visa Vienotību.

Karš

374.

U. jūt sašutumu, kad dzird par karu. Par to šausminās arī Māsa O., un Mēs visi skumstam par cilvēku mežonības izpausmi. Karā izraisās vismežonīgākā brīvās gribas izpausme. Cilvēki negrib padomāt, kādas strāvas viņi izraisa un kāda nozīme ir masu slepkavībām! Senie novēlējumi pareizi norāda, ka zobenu pacēlušais no zobena kritīs. Uzbrūkošo karma un to karma, kas aizsargājas, ir atšķirīgas. Var parādīt, cik ļoti visi uzbrūkošie tiek pakļauti vissmagākajām sekām, un arī Smalkajā Pasaulē viņu stāvoklis nav viegls. Tā cilvēki parasti sevi mierina, ka lielie uzvarētāji zemes dzīves laikā nejūt savu karmu. Bet karma neizpaužas acumirkļi. Tā pietuvojas pa sevišķiem ceļiem. Galu galā vai tad dzīve nav nepārtraukta? Gudrie zina, ka Zemes dzīves ir kā vienota pārļu virkne.

Tagad atgādināsim uzbrucējiem, ka viņi savu karmu dara smagu ne tikai nogalinot, bet arī piegružojot atmosfēru, kas notiek jebkurā karā. Šāds Zemes un sfēru saindējums saglabājas ilgi. Jūs, kas iebrūkat kaimiņu zemēs, vai neviens nekad jums nav teicis, kādas sekas izsauks jūsu brāļu nogalināšana?

Mūsu Mītne bijusi daudzu karu lieciniece. Mēs varam pateikt cik ļoti šāds ļaunums pieaug visnegaidītākos veidos.

Tāpēc var iedomāties, cik Mēs esam sarūgtināti, redzot vismežonīgāko brīvās gribas izpausmi. Bet šāda griba tika dota kā augstākā balva.

375.

Jebkura nonāvēšana ir pretīga ugunīgajai dabai. Ikviens, kas sācis domāt par ugunīgo Pasauli, ne tik vien kā nedrīkst nokaut, bet viņam arī jāaizkavē asins izliešana. Viņam jāsaprot, ka izlietās asinis izraisa juceklību ne vien dažos Smalkās Pasauls slāņos, bet ir pretrunā arī ar Zemes dabu. To pašu iemeslu dēļ dažās tautās aizliegts tecināt koku pavasara sveķus. Bet ja tauta jau senatnē izpratusi koku sulas nozīmi, kā tad tā var nesaprast vaļēju asiņu nozīmi? Pat jau pati pāreja Smalkajā Pasaulē, bez asins izliešanas, pasargā no tumšo radījumu tuvošanās, kurus nekavējoši pievelk asins emanācijas. Bez šiem fiziskajiem cēloņiem laiks iegaumēt, ko nozīmē pārtraukt dzīvību pirms laika. Zemes ienaidnieku iznīcināšana, tos nonāvējot, nozīmē stipru ienaidnieku radīšanu Smalkajā Pasaulē. Ne vienreiz vien Mēs esam atgādinājuši par Karmu, bet ja šis vārds kādam nepatīk, nosauksim to par Debesu taisnīgumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

376.

Viena lieta – iepriekš nodomāta noziedzīga slepkavība, bet cita lieta – aizsargāšanās. Kad jums draud uzbrukt tumšie, tad ir nepieciešami aizsargāties. Doma par aizsargāšanos nav slepkavība. Katrs var aizsargāties, vispirms, ar gara spēku. Daži nostiprina aizsargtīklu, pieņemot to kā vairogu, bet ugunīgā sirds neierobežosies ar vairogu, bet sūtīs Agni spirāli, kas padara trulas visniknākās bultas. Protams, tādai rīcībai vajadzīga drosme un atjautība.

377.

Vajag pievērst vērību notikumiem, kuri tuvojas. Vajag atskārst, ka cilvēce uzsāk nemītīgu karu periodu. Šie kari ir ļoti dažāda veida, bet to princips – viens un tas pats – naidis visur un visā. Neviens nepadomā, kāds iznīcinātājs ugunskurs tiek radīts, kad milzīgs cilvēku daudzums pastiprina postošo apli ap visu planētu. Tas ir tas pats pūķis, kas ļaunāks par ledājiem un sniegiem. Nedomājiet, ka tas ir biedēklis. Nē, katra diena nes postījumu pierādījumus. Kaščejs nesnauž, bet izpriecas pūlas novērst acis no ugunsgrēka.

378.

Ieroču karš, tirdzniecības karš, bezdarba karš, zinātnes karš, reliģiju karš, dažāda veida karš, un zemes robežām nav vairs nozīmes! Planētas dzīve ir neskaitāmu robežu sadalīta.

379.

Var uzrādīt daudzus mēģinājumus, kuri spētu atvieglot zemes ikdienas dzīvi, bet, protams, cilvēki tos izlietotu slepkavību pavairošanai. Tai pašā laikā, ugunīgās enerģijas klauzina savos cietumos. Tuvojas laiks, kad tās vai nu tiks pielietotas saprātīgi, vai arī tām būs jāizraisa ugunīgas slimības vai kosmiskas kataklizmas. Cilvēces priekšā ir trīs izejas. Tai atļauts izvēlēties jebkuru no tām, atkarībā no sava apziņas stāvokļa. Izvēles brīvība ir vienmēr atļauta. Neviens nevar apgalvot, ka pirms pasaules kara briesmām nebūtu tikuši doti daudzi brīdinājumi. Pat ne visai tālredzīgie cilvēki tos bija pamanījuši, bet vairumu bija apstulbojis neprāts. Šāda parādība bija risinājusies toreiz dzīvojošo paaudžu acu priekšā, bet apdomība lielāka vis nekļuva. Desmit miljoni upuru sablīvējās Smalkās Pasaules slāņos. Cilvēki lūdza Dievu, lai veicas viņu slepkavības un nedomāja, ar ko nāksies samaksāt par Esamības likuma pārkāpšanu! Tā vietā, lai nāktu pie prāta, cilvēki ir gatavi uz jaunām slepkavībām, viņi nedomā, ka ugunīgās enerģijas pārpludinās planētu, un tās būs Dabas likuma dabiskās sekas. Tas “Ugunīgajā Grāmatā” jāieraksta to nedaudzo labad, kas vēlas domāt par nākotni.

380.

Ir maldīgi domāt, ka indīgās gāzes nonāvē tikai Zemes dzīvību; gāzu nāvējošā elpa daudz bīstamāka, jo tā bojā atmosfēras slāņus, citiem vārdiem sakot, aiztur spīdekļu ķīmismu. Gāzes kaitīgas ne vien dzīvībai, bet tās spēj sašķobīt arī planētas līdzsvaru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

15.nodaļa: Melnā Loža

Protams, ja jau pat argala gāze tik ļoti kaitīga intelektam, ko gan tad sacīt par kara gāzēm? Šis pēdējais izgudrojums ir cilvēknīšanas vainags. Nevar rasties veselīga paaudze, ja dzīves pamatā ieguldīts ļaunums.

381.

Pievērsīsimies atkal slepkavības kaitīgumam. Katra eksplozija bojā daudzu mums neredzamu būtņu līdzsvaru. Karš ir atnesis postu ne vien miljoniem, bet neskaitāmiem miljardiem ļaužu. Nevajag aizmirst visas gāzu un eksploziju izraisītās atmosfēriskās perturbācijas. Tas nav nekāds okultisms, bet zinātnes veselais saprāts. Tāpēc lai cilvēce neaizmirst par atsitiena triecienu.

382.

Cik gan truli visi tie, kas noliedz cerību! Cik akli tie, kas apstiprina karu priekšrocību! Cik maz tādu apziņu, kas spēj saredzēt, ka planēta atdzims ar Kultūras palīdzību! Protams, tiem, kas neapjēdz radīšanas iespējamību ar augstāku izmērījumu palīdzību, būs jāiet bojā vecajās jukās. Tie, kas nav atskārtuši jaunus ceļus, tik ļoti vajadzīga Maitreijas Laikmeta izpratne! Miera un Valdoņu Karogs taču atvērs visus ceļus!